

1865
1065
7113
MISTRA JANA HUSI

SEBRANÉ SPISY ČESKÉ

K VYDÁNÍ UPRAVIL

KAREL JAROMÍR ERBEN,

ředitel archivu i jiných úřadů pomocných Právěho ministerstva.

DÍL III.

V PRAZE, 1865

VYDAVATELSTVÍ NÁRODNÍHO MUSEA

144
28

MISTRA JANA HUSI

SEBRANÉ SPISY ČESKÉ.

Z NEJSTARŠÍCH ZNÁMÝCH PRAMENŮ

K VYDÁNÍ UPRAVIL

KAREL JAROMÍR ERBEN,

ředitel archivu i jiných úřadů pomocných Pražského magistrátu.

DÍL III.

V PRAZE, 1868.

NÁKLADEM BEDŘICHA TEMPSKÉHO.

O b s a h.

	Strana
Výklad piesníček Šalomúnových	1
O poznání cesty pravé k spasení (Dcerka)	104
Zrcadlo člověka hříšného větší	131
Zrcadlo hříšníka menší	142
O potupení světa	145
Devět kusuov zlatých	147
Provázek třípramený	152
Rád lásky vedlé řeči sv. Augustina	162
Kázanie na den památky těla božieho	170
O sedmi smrteľných hříších	178
O brání odmrťi neb nápadov odumrlých věcí	191
O manželství	197
O šesti bludích	212
Knížky proti knězi kuchmistrovi	241
Jádro učenie křesťanského (Katechismus)	255
Mravné průpovědi	259
Předmluva z bible Šafhausské	260
Abeceda	261
Písňe nábožné	262
Modlitba	268
Listové	269
O víře (Úlomek)	291
Dodavek k listům	299
Kázání dvojce o Antikristu a selmě (z latiny)	301
Napomenutí kněžstvu (z latiny)	312
O spisích českých M. Jana Husi a o jich nynějších pramenech	317

Výklad piesničiek. *)

Tuto se počíná výklad na piesničky, jenž slovú Šalomúnovy, a najprvé na předmluvu, takto :

Ciesar a král všeho tvorú, chtě mieti dědice, urodil sobě syna, spolu věčného a spolu rovného; toho jest učinil dědice všech věcí, skrze něhož také stvořil i věky. Kterýžto syn, aby mohl mieti spoludědice k svému království, otec jeho zasnúbil jemu královnu a ženimu, to jest angelské a lidské přirození. Zatiem jeden z kniežat jeho, tociž Lucifer, zprotivi se pánu svému, a chtě najvyššiemu roveň býti. Jehožto pyše a zlosti královna, tociž angelské pokolenie, přivolila, krále svého a pána opustivši, kniežete se, tociž Lucifera, přidržela, od něhož byla poškrvněna, a potom i stolice království zbavena a s tím kniežetem na věčnú púšť odsúzena. Miesto nie hned jest ženima na duostojenství zvolena a k koruně královské připsána: ale proto ne ihned jest jie dána, neb ještě nebyla dokonce ozdobena neb okrášlena. Ta okrasa najvyššie té ženimy, tociž lidského přirození, byla jest poslušnoství božského přikázanie. Ale syn králův vyvolenú ženimu k královské stoličce v ráji jako v pokoji tajném posadil, a okrasu svého přikázanie dal, přikázav jie, aby se poslušenstvím ozdobila, to jie slibuje, že ozdobenú a okrášlenú jeho přikázáním do siení a do tovařístva království svého (chce) pojieti.

*) Z rukopisu dílem na pergaméně, dílem na papíře v 16, z roku 1448, kterýžto rukopis někdy náležel J. Jungmannovi.

M. J. Husi sebrané spisy. III.

To nepriateľkyně jejie, tociž angelské prirodzenie, zvedďevši, sželilo sě jie toho, že nižšie než ona má v duostojenstvie nad ni povýšena býti, a sama slávy a cti zbavena býti, nemúdrú a neopatrnú lstivě jest oklamala, řkúc, že ta okrasa poslušenstvie jest jie více k škodě nežli ku prospěchu; a tak pohřiechu od nemúdré okrasu poslušenstvie otjala, když jie radila, aby více jie než boha poslúchala. Protož choť její, rozhněvav sě, že od sebe danú okrasu zavrhlá, né brž nepriateľkyni své a od krále zahnané vziati sobě dala, z pokoje rajskeho ji vyhnal, a milost svú jie tak dlúho odpovědal, dokadž by té okrasy, kteréž jest ztratila, od nepriateľkyně své zase nevzala, a tak potom milost choť svého a korunu královskú nalezti mohla. A to mělo býti, aby hřiechóm a žádostem odolala a přikázanie božieho až do smrti poslúchala. Ta okrasa poslušenstvie tepruv lidskému pokolení navráćena jest, když Kristus, syn boží, choť té ženimy, otce svého poslušen byl až na smrt kříže; toť jest to poslušenstvie, kteréž Kristus od svého otce přijav, tak silně držal, že až na kříži mra, jeho neopustil. Potom také i choť jeho tu okrasu tak silně a pevně držala, že aniž tisíce smrtmi od nie nemohla vytržena býti.

Ale když jest byla z ráje vyhnána, aby tociž okrasu svú svého poslušenstvie zase nalezla, v tomto světě blúdila, neb ještě ani zákona, ani učedníka měla; protož ji obrově, jakožto lotrově od nepriateľkyně jejie poslaní, u věčšie bludy zavedli a mnohým zmazáním hřiechów poškrvnili. Ale jejie biedy slítovav sě choť, nepřátely jejie potopú shladil, a ji Noeovi jako mistru ku ostřiehání a k naučení poručil; kterýžto přijav ji, v arše jako v škole ji zavřel. Tu sě jest naučila, že Noe Krista budúćieho a archa cierkev svatú znamená, a že čistá hovada v arše čisté manžely, a nečistá nečisté smilníky znamenají; a že potopa znamená křest, jenž má býti zkažení hřiechów a spasenie spravedlivých; a že havran z archy vypuštěný, jenž sě zase nevrátil, znamená kacieře budúcie, kteříž vyjdú z cierkve svaté, ale zase sě nevrátie; ale holubice, jenž sě s zelenú olivú vrátila, znamená milost ducha svatého, danú cierkví svatú; neb znamená sprostné, ještě z hlúposti v hřiech padnú, a tak jako z archy vyjdú, ale z milosti božie skrze pokánie hned sě zase navrátie.